

[Formanden.]

I skrivelse af samme dato meddeler socialministeren, at han i folketinget har fremsat:

Forslag til lov om husmoderaffløsning.

Med skrivelse af gårs dato fremsender socialministeren:

Forslag til rigsdagsbeslutning vedrørende en af Den internationale Arbejdskonference i Montreal i året 1946 vedtagen konvention om delvis revision af de af Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference på dens første 28 møder vedtagne konventioner med henblik på den fremtidige udøvelse af visse administrative opgaver, som i medfør af nævnte konventioner er overdraget generalsekretæren for Folkenes Forbund, og med henblik på at indføre visse yderligere ændringer deri, forårsaget ved opløsningen af Folkenes Forbund og ved ændringen i Den internationale Arbejdsorganisations statut.

Forslaget vil blive behandlet først i folketinget.

Med skrivelser af dags dato oversender folketingets formand:

Forslag til lov om ændringer i midlertidig lov nr. 246 af 9. maj 1917 om landboforeningers og husmandsforeningers auktioner m. m. og

forslag til lov om ændring i lov nr. 28 af 18. februar 1937 vedrørende personlig skat til kommunen,

hvilke lovforslag er vedtaget af folketinget.

Lovforslagene forelægges herved; eksemplarer vil blive omdelt.

I skrivelse af 9. d. m. meddeler folketingsmand Marinus Sørensen, at han ønsker at fratæde som statsrevisor fra nævnte dato at regne.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg tillader mig herved for det høje landsting at fremsætte *forslag til lov om grundforbedring.*

Efter at der nu er gået omtrent 12 år, siden grundforbedringsloven af 26. februar 1937 blev vedtaget, har jeg fundet det rimeligt at lade loven optage til revision, dels fordi de forskellige senere ændringer har gjort den mindre overskuelig, dels fordi de erfaringer, der er indhøstet ved administrationen af loven gennem de forløbne år, har vist, at det er påkrævet at foretage ændringer på visse punkter.

Det er mit indtryk, at der i befolkningen har været almindelig tilfredshed med

de hovedlinier, som grundforbedringslovgivningen har fulgt, siden der ved lov af 31. marts 1933 blev åbnet adgang til at yde lån med fortrinsret til grundforbedringsarbejder og til at yde tilskud til disse. Dette er også kommet til udtryk ved, at loven er blevet meget stærkt udnyttet til gavn for landbrugsproduktionen og afhjælpning af den sæsonarbejdsløshed, som om vinteren i almindelighed gør sig gældende blandt landarbejderne.

Selvom store arealer er grundforbedret med støtte i medfør af de nævnte love, er der dog endnu betydelige arealer, der trænger til grundforbedring, bl. a. er der ved arbejder udført med støtte i medfør af landvindingsloven skabt mulighed for betydelige detailafvandingsarbejder, som ikke tidligere har kunnet iværksættes. Hertil kommer endvidere, at grundforbedringsarbejdernes nyttevirkning jo er tidsbegrænset, og at derfor store arealer, som er drænet, merglet eller kalket for en årrække siden, nu må drænes, mergles eller kalkes påny.

Efter disse almindelige bemærkninger skal jeg kort omtale de vigtigste punkter, på hvilke det foreliggende forslag adskiller sig fra de gældende love.

Den vigtigste ændring er, at den ved loven af 26. august 1941 skabte hjemmel til at lade andragender om tilskud til visse mindre grundforbedringsarbejder, herunder dog ikke dræningsarbejder, behandle af de kommunale beskæftigelsesudvalg, foreslås ophævet.

Denne lovbestemmelse, den såkaldte „800 kr.s lov“, blev gennemført under krigen på et tidspunkt, hvor en meget betydelig arbejdsløshed truede, og på et tidspunkt, hvor det havde særlig betydning til enhver tid at have arbejder i de enkelte kommuner, hvortil arbejdsløse kunne henvises, således at de ikke lod sig friste til at tage arbejde andetsteds.

I den tid, bestemmelsen har været gældende, og indtil 1. oktober 1948, er der udført ca. 31 000 små grundforbedringsarbejder, og der er hertil ydet ca. 8 mill. kr. i tilskud. Den langt overvejende del af disse arbejder er sikkert udført fuldt forsvareligt, men overalt kan dette desværre ikke siges at have været tilfældet. Der har således i et beklageligt stort antal tilfælde været tale om direkte bedrageriske forhold, som har nødvendiggjort rejnsning af straffesager, medens det i andre tilfælde har vist sig, at udvalgene har savnet tilstrækkelig indsigt til at bedømme arbejder af den heromhandlede art.

Under hensyn hertil og til, at de beskæf-